

ÖZET: Malulen emekli olma şartlarına sahip olmaması sebebiyle emekli olamayan memura 657 sayılı Kanununun 105'inci maddesinde belirtilen 36 aydan daha fazla hastalık izni verilemesinin mümkün olmadığı hk. (23/11/2011-18428)

“Doğuştan kalça çıkığı varsa da öğretmenlik görevini yapabileceğine ittifakla karar verildi.” ifadesinin bulunduğu sağlık kurulu raporu doğrultusunda 1997 yılında okul öncesi öğretmeni olarak atanan ...'in, 28/07/2005 tarihinde doğuştan olan rahatsızlığı nedeniyle ameliyat edildiğini, bu tarihten sonra genellikle yarıyıl ve yaz tatilleri hariç olmak üzere sürekli hastalık raporları aldığını, 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununda belirtilen şartları taşımadığı için Sosyal Güvenlik Kurumunca malulen emekli olamayacağını ifade edildiğini belirterek, ilgili hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 105 inci maddesi gereğince emeklilik hükümlerinin uygulanıp uygulanmayacağı hususunda Başkanlığımız görüşünün talep edildiği ilgi (a) yazı incelenerek Başkanlığımıza ait ilgi (b) yazı ile cevap verilmişti. Şimdi aynı konuya ilişkin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının ilgi (c) yazısı ekinde alınan Bakanlığımıza ait ilgi (d) yazı incelenmiştir.

Bilindiği üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 105 inci maddesinde, “Memura, aylık ve özlük hakları korunarak, verilecek raporda gösterilecek lüzum üzerine, kanser, verem ve akıl hastalığı gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığı hâlinde onsekiz aya kadar, diğer hastalık hâllerinde ise oniki aya kadar izin verilir.

Memurun, hastalığı sebebiyle yataklı tedavi kurumunda yatarak gördüğü tedavi süreleri, hastalık iznine ait sürenin hesabında dikkate alınır.

Bu maddede yazılı azamî süreler kadar izin verilen memurun, bu iznin sonunda işe başlayabilmesi için, iyileştiğine dair raporu (yurt dışındaki memurlar için mahallî usûle göre verilecek raporu) ibraz etmesi zorunludur. İzin süresinin sonunda, hastalığının devam ettiği resmî sağlık kurulu raporu ile tespit edilen memurun izni, birinci fıkrada belirtilen süreler kadar uzatılır, bu sürenin sonunda da iyileşemeyen memur hakkında emeklilik hükümleri uygulanır.

Bunlardan gerekli sağlık şartlarını yeniden kazandıkları resmî sağlık kurullarınca tespit edilen ve emeklilik hakkını elde etmemiş olanlar, yeniden memuriyete dönmek istemeleri hâlinde, niteliklerine uygun kadrolara öncelikle atanırlar.

Görevi sırasında veya görevinden dolayı bir kazaya veya saldırıya uğrayan veya bir meslek hastalığına tutulan memur, iyileşinceye kadar izinli sayılır...” hükmü yer almaktadır.

Ayrıca, 29/10/2011 tarihli ve 28099 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Devlet Memurlarına Verilecek Hastalık Raporları ile Hastalık ve Refakat İznine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “Hastalık raporu ve izin süreleri” başlıklı 6 ncı maddesinde “Memura, aylık ve özlük hakları korunarak, verilecek raporda gösterilecek lüzum üzerine, kanser, verem ve akıl hastalığı gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığı hâlinde onsekiz aya kadar, diğer hastalık hâllerinde ise oniki aya kadar izin verilir. Azamî izin sürelerinin hesabında, aynı hastalığa bağlı olarak fasılalarla kullanılan hastalık izinleri de iki izin arasında geçen sürenin bir yıldan az olması kaydıyla dikkate alınır.” hükmü, ikinci fıkrasında “İzin süresinin sonunda, hastalığının devam ettiği resmî sağlık kurulu raporu ile tespit edilen memurun izni, birinci fıkrada belirtilen süreler kadar uzatılır, bu sürenin sonunda da iyileşemeyen memur hakkında emeklilik hükümleri uygulanır. Memurun, hastalığı sebebiyle yataklı tedavi kurumunda yatarak gördüğü tedavi süreleri, birinci fıkrada belirtilen hastalık iznine ait sürenin hesabında dikkate alınır.” hükmü yer almaktadır.

Yukarıda yer verilen hükümler çerçevesinde, ilgi (b) yazıda da belirtildiği üzere,

- Devlet memuruna aylık ve özlük hakları korunarak, verilecek raporda gösterilecek lüzum üzerine, kanser, verem ve akıl hastalığı gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığı hâlinde onsekiz aya kadar, diğer hastalık hâllerinde ise oniki aya kadar izin verileceği; azamî izin sürelerinin hesabında, aynı hastalığa bağlı olarak fasılalarla kullanılan

hastalık izinleri de iki izin arasında geçen sürenin bir yıldan az olması kaydıyla dikkate alınması gerektiği; izin süresinin sonunda, hastalığının devam ettiği resmî sağlık kurulu raporu ile tespit edilen memurun izninin, bir katına kadar uzatılması gerektiği; bu sürenin sonunda da iyileşemeyen memur hakkında emeklilik hükümlerinin uygulanması gerektiği,

- Bakanlığınız personeline verilen hastalık izinlerinin yukarıda yer verilen açıklama çerçevesinde hesaplanması neticesinde ilgilinin hastalığının uzun süreli tedaviye ihtiyaç gösteren hastalık olması halinde en fazla 36 ay, diğer hastalık hallerinde ise en fazla 24 ay hastalık izni verilmesi gerektiği, bu sürenin sonunda da iyileşememesi halinde ilgili hakkında emeklilik hükümlerinin uygulanması gerektiği,

- 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümlerine göre malulen emekli olma şartlarına sahip olmaması sebebiyle emeklilik hakkını elde edemeyecek olmasının söz konusu memur hakkında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 105 inci maddesinin uygulanmasını engellemeyeceği; diğer bir ifade ile, “..emeklilik hükümleri uygulanır.” ifadesinin “emeklilik hakkını elde edeceği” veya “emekli aylığı bağlanacağı” şeklinde anlaşılması gerektiği; söz konusu husus mezkur Kanunun 105 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Bunlardan gerekli sağlık şartlarını yeniden kazandıkları resmî sağlık kurullarınca tespit edilen ve emeklilik hakkını elde etmemiş olanlar...” ifadesinden de anlaşılakta olup, emeklilik hakkını elde edememesi sebebiyle bahsi geçen personele 657 sayılı Kanunun 105 inci maddesinde belirtilen azami sürelerden daha fazla(24 ay veya 36 ay) hastalık izni verilerek görevde bulunmasının mezkur Kanuna aykırı olacağı, mütalaa edilmektedir.

